

prima instanță: V.Ciumatic
(Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău)
instanța de apel: N.Vascan, V.Negru, E.Fistican
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr.3ra-452/17

ÎNCHEIERE

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Valentina Clevadî

Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursurilor declarate de reprezentantul Străisteanu Gheorghe în interesele Societății cu răspundere limitată „Inima Codrului” și Inspectoratul de Stat al Muncii,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului” împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Inima Codrului”, casată parțial hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 15 septembrie 2016 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 30 iunie 2015, SRL „Inima Codrului” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că la 19 mai 2015, prin poștă, a primit procesul - verbal seria IM nr.C-2015-PV-901 din 05 mai 2015, întocmit ilegal și la comandă, în scopuri personale de către Adrian Sarabaș, în care sunt indicate intenționat date false, eronate.

Susține că în procesul - verbal de control au fost indicate anumite articole din Codul muncii pe care SRL „Inima Codrului” nu le-ar fi respectat și anume, art. 49, 54, 57, 66, 115 Codul muncii.

Remarcă că salariile angajaților sunt achitate în termenul stabilit de lege, iar indemnizațiile pe care se pretinde că ar trebui să le plătească Ludmillei Nederița nu cad sub incidența art. 57 Codul muncii, deoarece contractul individual de muncă nu a fost suspendat, iar Ludmila Nederița a fost eliberată din funcție pentru lipsa nemotivată de la serviciu, consumul băuturilor alcoolice, furt și alte încălcări grave ale disciplinei de muncă.

În vederea combaterii acuzărilor precum că întreprinderea încalcă prevederile art. 115 și art. 54 Codul muncii, afirmă că Ludmila Nederița a activat la întreprindere din 17 octombrie 2014 până la 31 ianuarie 2015, adică timp de 3 luni și 13 zile.

Menționează că contractul individual de muncă se încheie, de regulă, pe durată nedeterminată, dar nu obligatoriu.

Indică că contractele întocmite de către SRL „Inima Codrului” cu angajații săi, corespund prevederilor din art. 49 Codul muncii

Mai notează că Ludmillei Nederița i-a fost restituit carnetul de muncă, contra semnătură, în ordinea stabilită de legislația în vigoare.

Remarcă că toate datele indicate în procesul - verbal de control menționat sunt false și eronate.

Având în vedere prevederile art. 11 din Legea cu privire la Inspectoratul de Stat al Muncii, menționează că la 05 mai 2015 Adrian Sarabaș nu avea dreptul să efectueze control, deoarece decizia și delegația de control era valabilă din 22 aprilie 2012 până la 23 aprilie 2015.

Afirmă că la 20 mai 2015, a expediat pârâtului cerere prealabilă, solicitând anularea procesului - verbal de control seria IM nr.C-2015-PV-901 din 05 mai 2015, iar la 22 mai 2015, a primit scrisoarea pârâtului prin care a fost informat că cererea prealabilă este respinsă, deoarece procesul - verbal menționat este întocmit legal.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 16, 24, 25, 26 din Legea contenciosului administrativ, art. 4, 5 CPC, art. 1398, 1404, 1416, 1422, 1423 Cod civil, art. 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea încălcării dreptului la muncă, dreptului la activitatea comercială liberă și dreptul de proprietate privată, comise prin întocmirea procesului - verbal de control nr. PV-901 din 05 mai 2015, anularea acestuia, precum și încasarea din contul pârâtului a sumei de 13000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 august 2015 a fost atrasă în proces Ludmila Nederița în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 15 septembrie 2015 a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de reprezentantul SRL „Inima Codrului”, Gheorghe Straisteanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 13 ianuarie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Inima Codrului” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 mai 2016 s-a admis recursul declarat de SRL „Inima Codrului”, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de SRL „Inima Codrului”.

S-a casat parțial hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 15 septembrie 2015 adoptată în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Inima Codrului” împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii, intervenient accesoriu de partea pârâtului Ludmila Nederița privind constatarea încălcării dreptului la muncă, dreptului la activitatea comercială liberă și dreptului ce proprietate privată, comise prin întocmirea procesului - verbal de control nr.PV-901 din 05 mai 2015, anularea actului administrativ și încasarea din contul pârâtului a sumei de 13 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în partea respingerii acțiunii privind anularea actului administrativ și în această parte s-a emis o nouă hotărâre prin care:

S-a admis acțiunea înaintată de către SRL „Inima Codrului” împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii privind contestarea actului administrativ.

S-a anulat procesul-verbal de control seria IM nr.C-2015-PV-901 din 05 mai 2015, întocmit de Inspectoratul de Stat al Muncii, ca fiind ilegal.

În rest hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 15 septembrie 2015 s-a menținut.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, pretențiile reclamantului SRL „Inima Codrului” privind anularea procesului-verbal seria IM nr.C-2015-PV-901 din 05 mai 2015, este ilegal și urmează a fi anulat, din considerentul că, la judecarea cauzei cu certitudine s-a stabilit că datele indicate în acest proces-verbal sunt eronate.

Astfel, prin procesul-verbal contestat, reclamantului i-au fost imputate mai multe încălcări, vis-a-vis de angajatul Nederița Ludmila, însă, instanța de apel a reiterat că, toate încălcările invocate în actul administrativ contestat au fost invocate și de către Nederița Ludmila în acțiunea depusă pe rolul Judecătorei Buiucani mun. Chișinău, iar prin hotărârea definitivă a instanței, argumentele reclamantei Nederița Ludmila au fost respinse.

Prin urmare, având în vedere faptul că, la dosar este anexată o hotărâre judecătorească definitivă și obligatorie, prin care argumentele invocate de către Nederița Ludmila cu privire la încălcările admise de către SRL „Inima Codrului” au fost respinse, instanța de apel a conchis că și încălcările depistate și stabilite în procesul-verbal contestat sunt eronate, nu corespund adevărului, iar procesul-verbal urmează a fi anulat.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, nu este întemeiată nici constatarea Inspectoratului Muncii cu privire la aceea că, Regulamentul intern al unității nu este adus la cunoștință tuturor salariaților sub semnătură, prin ce se încalcă prevederile art.199 alin. (3) din Codul Muncii, or, la materialele cauzei este anexat Regulamentul intern al societății reclamante, prin care se confirmă că acesta a fost adus la cunoștință angajaților, inclusiv și angajatei Nederița Ludmila (f.d. 52-54).

Instanța de apel a considerat că este neîntemeiată și corect a fost respinsă cerința reclamantului SRL „Inima Codrului” privind încasarea prejudiciului moral, dat fiind faptul că, reclamantul nu a prezentat probe prin care să confirme că, Inspectoratul Muncii i-a cauzat un prejudiciu moral.

La 16 februarie 2017 reprezentantul SRL „Inima Codrului”, Gheorghe Straisteanu a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea

lui, casarea parțială a deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond în partea ce ține de repararea prejudiciului moral, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Se mai invocă în recurs că, instanțele de fond și de apel au ignorat toate probele, toate prevederile legislației în vigoare, recomandările CEDO, inclusiv și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 07 iulie 2008 „Cu privire la aplicarea legislației procesuale civile la întocmirea hotărârii și încheierii judecătorești”.

La 10 aprilie 2017 Inspectoratul de Stat al Muncii a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat că art. 376 alin.(1) lit. a) din Codul muncii a Republicii Moldova prevede că, în exercițiul atribuțiilor de control, la prezentarea legitimației de serviciu, inspectorii de muncă sînt în drept să pătrundă liber, la orice oră de zi sau de noapte, fără informarea prealabilă a angajatorului, la locurile de muncă, în încăperile de serviciu și de producție.

Mai mult decît atît, din recomandarea Curții Supreme de Justiție nr.69 din 15 decembrie 2014 cu privire la aplicarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii, ratificate de Republica Moldova, se consideră lacună în legislația națională identificate de Comitetul de Experți Independenți a Organizației Internaționale a Muncii, și anume, Legea privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător nr. 131 din 08.06.2012, care limitează dreptul inspectorilor de muncă să pătrundă liber în încăperile de serviciu și auxiliare, ceea ce contravine prevederilor Convenției nr.81.

Totodată, indică recurentul că la momentul efectuării controlului de către inspectorul de muncă au fost constatate încălcările care s-au indicat în procesul verbal de control C-2015-PV-901 din 05.05.15, ori în conformitate cu prevederile art. 9 alin.(1) lit.(a), lit. (d), și lit. (e), din Legea privind Inspectoratul de Stat al Muncii nr.140-XV din 10 mai 2001, inspectorul de muncă este obligat să se călăuzească în activitatea sa de legislație; să fie obiectiv și imparțial, să nu se manifeste în calitate de mediator sau arbitru în soluționarea conflictelor de muncă; să nu aibă nici un fel de interes, direct sau indirect, legat de angajatorii care se află sub incidența controlului său.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că copia deciziei instanței de apel din 23 noiembrie 2016, a fost expediată în adresa recurenților la data de 07 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoare de însoțire nr. 1319 (f. d. 221, vol.I), însă la actele pricinii lipsește dovada recepționării deciziei integrale.

Astfel, instanța de recurs consideră recursul declarat la 10 aprilie 2017 de către Inspectoratul de Stat al Muncii, că este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentantul Străisteanu Gheorghe în interesele Societății cu răspundere limitată „Inima Codrului” și Inspectoratul de Stat al Muncii, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de reprezentantul Străisteanu Gheorghe în interesele Societății cu răspundere limitată „Inima Codrului” și Inspectoratul de Stat al Muncii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă,

din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul Străisteanu Gheorghe în interesele Societății cu răspundere limitată „Inima Codrului” și Inspectoratul de Stat al Muncii.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul Străisteanu Gheorghe în interesele Societății cu răspundere limitată „Inima Codrului” și Inspectoratul de Stat al Muncii împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valentina Clevadî

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru